GAZETA URZĘDOWA

ZARZĄDU MIEJSKIEGO W STOŁ. KRÓL. MIEŚCIE KRAKOWIE

1 LIPCA 1949 R. **Nr 9** ROCZNIK LXIV.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DZIAŁ URZĘDOWY

68

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej
w stoł. król. mieście Krakowie
z dnia 30 marca 1949 r.

zatwierdzona uchwałą Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 15 czerwca 1949 r. o statucie podatku od psów na rzecz miasta Krakowa.

Statut

podatku od psów na rzecz miasta Krakowa.

Na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) wprowadza się na rzecz miasta Krakowa podatek od psów.

§ 1. Podatkowi podlegają psy utrzymywane na obszarze miasta Krakowa.

§ 2. Od podatku są zwolnione:

1) szczenięta do 8 tygodni,

2) psy będące w posiadaniu:

a) osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości,

b) konsulów i urzędników konsularnych nie będących obywatelami Rzeczypospolitej,

3) psy będące przedmiotem handlu przedsiębiorstw trudniących się zawodowo sprzedażą psów,

4) psy będące pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych itp.), po jednym na każdą osobę,

5) psy utrzymywane przez zakłady naukowe i doświadczalne wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych,

6) psy utrzymywane przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego, jakoteż przez Straż Kolei Państwowych,

7) psy śledcze i ochronne, stanowiące własność poszczególnych funkcjonariuszów władz bezpieczeństwa publicznego, jeżeli za śledcze lub ochronne uznane zostały przez właściwe władze bezpieczeństwa publicznego,

8) psy utrzymywane do pilnowania mienia, będącego w posiadaniu związków samorządu terytorialnego oraz mienia ich instytucji, zakładów i przedsiębiorstw,

9) psy łańcuchowe utrzymywane do pilnowania gospodarstw rolnych, po jednym na każde gospodarstwo,
10) psy będące w posiadaniu dozorców nocnych, po jednym na każdego dozorcę,
11) psy będące w posiadaniu osób czasowo przebywających na obszarze miasta Krakowa nie dłużej jednak niż przez miesiąc od dnia przybycia lub też przebywających dłużej niż przez miesiąc, jeżeli podatek od psów pobierany jest przez ten związek samorządowy, na terenie którego osoby te stale mieszkają.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na właścicielach bądź na posiadaczach psów podlegających podatkowi.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy powstaje:

1) z chwilą nabycia psa,
2) z chwilą ustania okoliczności uzasadniających zwolnienie od podatku (§ 2).

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku:

a) w którym osoba zobowiązana pozbyła się lub utraciła psa,
b) w ciągu którego powstały okoliczności uzasadniające zwolnienie od podatku (§ 2).

§ 5. 1. Podatek wynosi rocznie:

a) od pierwszego psa . . . . . . zł 1.000
b) od drugiego psa . . . . „ 2.000
c) od każdego dalszego psa . . . . . „ 3.000
d) od każdego rasowego psa myśliwskiego . „ 500 pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia Sekcji Kynologicznej Polskiego Związku Łowieckiego.

2. Jeżeli obowiązek podatkowy powstał po dniu 30 czerwca, podatek pobiera się w wysokości połowy stawek wymienionych w ust. 1.

§ 6. Podatek płatny jest z góry, bez wezwania władzy podatkowej, w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy.

§ 7. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 8. 1. Posiadacze względnie administratorzy nieruchomości obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Zarządowi Miejskiemu w Krakowie na przepisanym wzorze, według stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób, utrzymujących w danej nieruchomości psy, z podaniem ilości psów.

2. Posiadacze względnie administratorzy nieruchomości obowiązani są zawiadamiać Zarząd Miejski o wszystkich zmianach zaszłych w złożonych przez nich wykazach, o których mowa w ust. 1, w ciągu miesiąca po zaszłej zmianie.

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu w Krakowie.

§ 10. 1. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą statut podatku od psów na rzecz Gminy miasta Krakowa, uchwalony przez Miejską Radę Narodową w dniu 2 sierpnia 1946 r. (Gaz. Urz. Z. M. Nr 1—3, poz. 3 i z 1948 r. Nr 10, poz. 63).

3. Podatek od psów za rok 1949 płatny jest bez wezwania władzy podatkowej w ciągu miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego statutu.

Przewodniczący: *Mgr Władysław Wójcik*

69

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej
w stoł. król. mieście Krakowie

z dnia 30 marca 1949 r.

zatwierdzona uchwałą Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 15 czerwca 1949 r. o statucie podatku od środków reklamy na rzecz miasta Krakowa.

Statut

podatku od środków reklamy na rzecz miasta Krakowa.

Na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) wprowadza się na rzecz miasta Krakowa podatek od środków reklamy.

§ 1. Podatkowi podlegają publicznie uwidaczniane, wyświetlane lub w inny sposób rozpowszechniane na obszarze miasta Krakowa wszelkiego rodzaju środki reklamy zarówno o charakterze stałym, jak i jednorazowym, a mianowicie:

1) szyldy, napisy, godła i znaki firmowe,
2) ogłoszenia, plakaty i ulotki,
3) wszelkie inne urządzenia reklamowe, jak szafki z artykułami, będącymi przedmiotem wyrobu lub sprzedaży, neony, latarnie, lampy, reklamy żywe, pojazdy reklamowe itp.

§ 2. Podatkowi nie podlegają:

1) tabliczki umieszczane na środkach lokomocji według wymagań obowiązujących przepisów, zawierające numer rejestracyjny pojazdu lub nazwisko, imię i adres posiadacza pojazdu,
2) środki reklamy umieszczane w obrębie terenów targów międzynarodowych lub wystaw zbiorowych urządzanych przez Państwo, samorząd i organizacje społeczne lub zawodowe,
3) napisy zawierające wyłącznie hasła propagandowo-społeczne,
4) ogłoszenia zamieszczane w dziennikach i czasopismach,
5) napisy, których obowiązek umieszczania wynika z mocy szczególnych przepisów, jeżeli powierzchnia napisu w poszczególnym przypadku nie przekracza 600 cm², a przepis szczególny nie stanowi inaczej,
6) środki reklamy umieszczane wewnątrz lokali handlowych, przemysłowych itp. z wyjątkiem napisów i urządzeń reklamowych umieszczanych w wystawach, oknach i na drzwiach zewnętrznych.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych oraz spadkach nieobjętych, używających środków reklamy podlegających podatkowi.

§ 4. Od podatku są zwolnione:

1) urzędy państwowe i samorządowe,
2) pod warunkiem wzajemności — przedstawicielstwa dyplomatyczne, misje oraz konsulaty państw obcych,
3) instytucje ubezpieczeń społecznych, zakłady naukowe, prawnie uznane wyznania religijne i ich instytucje, sierocińce, zakłady wychowawcze i opiekuńcze, związki zawodowe, partie polityczne, organizacje młodzieżowe i społeczne oraz osoby prawne i instytucje, których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne, z wyjątkiem obliczonych na zysk przedsiębiorstw, należących do tych instytucyj, związków i osób,
4) muzea i biblioteki utrzymywane przez Państwo i samorząd oraz szpitale publiczne.

§ 5. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą użycia środka reklamy.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z ostatnim dniem tego roku, w którym zaprzestano używania środka reklamy.

§ 6. 1. Podatek wynosi:

1) od szyldów, napisów, godeł i znaków firmowych oraz od trwałych plakatów:

a) o powierzchni do 0.2 m² . . .	zł	750	rocznie
b) „ „ ponad 0.2 m² do 0.5 m²	„	1.000	„
c) „ „ „ 0.5 m² „ 1 m²	„	1.500	„
d) „ „ „ 1 m² „ 2 m²	„	3.000	„
e) „ „ „ 2 m² „ 3 m²	„	4.500	„
f) „ „ „ 3 m²	„	6.000	„

2) od urządzeń reklamowych, jak szafek, neonów, latarń, lamp itp. . „ 2.000 „
3) od reklam żywych i pojazdów reklamowych od zł 10—50 dziennie w zależności od rodzaju, rozmiaru i przedmiotu reklamy, przy czym wysokość stawki w tych granicach określa Zarząd Miejski,
4) od ogłoszeń oraz od jednorazowych plakatów i ulotek, przeznaczonych do rozplakatowania, rozdania lub rozesłania 10% należności za wykonanie,
5) od reklam wyświetlanych sposobem projekcyjnym w kinoteatrach lub innych lokalach albo w miejscach publicznych 25% należności za wyświetlenie.

2. Jeżeli którykolwiek ze środków reklamy wymienionych w ust. 1 pkt. 1) nie posiada obramowania, powierzchnię jego dla celów podatkowych stanowi powierzchnia najmniejszego kwadratu lub prostokąta, w ramach którego ten środek reklamy mieści się całkowicie.

§ 7. Wymienione w § 6 ust. 1 pkt. 1) i 2) stawki podatkowe podwyższa się:

1) o 50% od środków reklamy umieszczonych na dachach względnie szczytach zabudowań, w obrębie których znajduje się przedmiot reklamy,
2) o 25% od środków reklamy umieszczonych powyżej pierwszego piętra albo poza obejściami zabudowań, w obrębie których znajduje się przedmiot reklamy.

§ 8. Podatek pobiera się w wysokości pełnych stawek wymienionych w § 6 ust. 1 pkt. 1) i 2) z uwzględnieniem postanowień § 7, jeżeli obowiązek podatkowy powstał przed dniem albo w dniu 30 czerwca, w wysokości zaś połowy tych stawek, jeżeli obowiązek podatkowy powstał po dniu 30 czerwca.

§ 9. 1. Podatek wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 1) i 2), z uwzględnieniem postanowień §§ 7 i 8, płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku, względnie w ciągu miesiąca od dnia powstania obowiązku podatkowego.

2. Podatek wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 3) płatny jest z góry w dniu powstania obowiązku podatkowego.

3. Podatek wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 4) i 5) płatny jest jednocześnie z należnością za wykonanie albo wyświetlenie reklamy.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwa, wykonujące albo wyświetlające środki reklamy, obowiązane są do obliczania i pobierania od podatników podatku wymienionego w § 6 ust. 1 pkt. 4) i 5) jednocześnie z należnością własną za wykonanie lub wyświetlenie środka reklamy oraz do wpłacania pobranego podatku na rachunek Zarządu Miejskiego w Krakowie w ciągu siedmiu dni od dnia pobrania.

2. Przedsiębirostwa wymienione w ust. 1 są płatnikami w rozumieniu art. 17 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

§ 11. Posiadacze względnie administratorzy nieruchomości obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Zarządowi Miejskiemu w Krakowie na przepisanym wzorze, według stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób posiadających w obrębie lub na ich nieruchomościach środki reklamy, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt. 1) i 2), z podaniem opisu środków reklamy oraz imion, nazwisk i adresów ich posiadaczy.

§ 12. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu jest podatkiem rzeczowym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 13. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu w Krakowie.

§ 14. 1. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r. z wyjątkiem postanowień § 6 ust. 1 pkt. 3), 4) i 5), § 9 ust. 2 i 3 oraz § 10, które nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia statutu.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą statut podatku od szyldów, reklam i ogłoszeń na rzecz Gminy miasta Krakowa, uchwalony przez Miejską Radę Narodową w dniu 2 sierpnia 1946 r. (Gaz. Urz. Z. M. Nr 1—3, poz. 4).

3. Podatek od środków reklamy, wymienionych w § 6 ust. 1 pkt. 1) i 2) należny za rok 1949 płatny jest bez wezwania władzy podatkowej w ciągu miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego statutu.

Przewodniczący: *Mgr Władysław Wójcik*

70

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej w stoł. król. mieście Krakowie

z dnia 14 kwietnia 1949 r.

zatwierdzona uchwałą Prezydium Miejskiej Rady Narodowej z dnia 8 czerwca 1949 r. o budżecie Miejskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego na okres od dnia 1 maja 1949 r. do 31 grudnia 1949 r.

1. Na podstawie art. 28 pkt. 1 ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych w brzmieniu obwieszczenia Prezydenta Krajowej Rady Narodowej z dnia 14 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 26) Miejska Rada Narodowa ustala budżet Miejskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego na okres od dnia 1 maja 1949 r. do dnia 31 grudnia 1949 r. w brzmieniu podanym w załączniku w następujących kwotach: w wydatkach zwyczajnych w kwocie zł 225,716.000, w dochodach zwyczajnych w kwocie zł 250,000.000, w nadwyżce przeznaczonej na kapitał obrotowy przedsiębiorstwa w kwocie zł 24,284.000.
2. Uchwała niniejsza wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z ważnością od dnia 1 maja 1949 r.

Przewodniczący: *Mgr Władysław Wójcik*

Załącznik do uchwały Miejskiej Rady Narodowej z dnia 14 kwietnia 1949 r. (poz 70).

Budżet Miejskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego na okres od dnia 1 maja 1949 r. do dnia 31 grudnia 1949 r.

MIEJSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWLANE

§	Poz.	Treść	K-to Nr	Kwota
		Wydatki zwyczajne		225,716.000
		Dział I. Koszta Operacyjne		225,416.000
1		Materiały do wytwarzania	40	100,000.000
2		Robocizna i świadczenia dla robotników	41	87,550.000
	a.	Robocizna bezpośrednia	410	70,000.000
	b.	Ubezpieczenia społeczne	413	15,444.000
	c.	Świadczenia socjalne	415	1,950.000
		1. Odzież ochronna	4151	200.000
		2. Odpis na Fundusz Budowlany	4151	1,400.000
		3. Związek Zawodowy na cele społeczno-kulturalne	4152	350.000
	d.	Akcja socjalna	416	156.000
		1. Odpis na Fundusz Akcji Socjalnej	4160	100.000
		2. Wczasy	4161	16.000
		3. Opieka Zdrowotna	5162	40.000
3		Pensje i świadczenia dla pracowników umysłowych	42	21,405.000
	a.	Pensje	420	16,485.000
		1. uposażenia zasadnicze	4200	10,596.000
		2. premie	4201	5,530.000
		3. wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych	4202	359.000
	b.	Ubezpieczenia Społeczne	421	3,627.000
	c.	Świadczenia socjalne	423	413.000
		1. Odpis na Fundusz Budowlany	4230	330.000
		2. Związek Zawodowy na cele społeczno-kulturalne	4231	83.000
	d.	Akcja socjalne	426	880.000
		1. Odpis na Fundusz Akcji Socjalnej	4260	825.000
		2. Wczasy	4261	55.000
4		Energia obca	43	200.000
5		Materiały na cele ogólne	44	6,945.000
	a.	Paliwo	440	65.000
	b.	Materiały na konserwację i naprawy	441	150.000
	c.	Narzedzia, przyrządy i sprzęt krótkotrwały	443	1,500.000
	d.	Materiały dla środków przewozowych	447	4,740.000
	e.	Materiały biurowe, rysunkowe druki, książki i czasopisma	448	450.000
	f.	Inne materiały (utrzymanie porządku)	449	40.000
6		Podatki	45	50.000
7		Różne koszty ogólne	46	2,192.000
	a.	Czynsze i dzierżawy	460	800.000
	b.	Ubezpieczenia rzeczowe	461	170.000
	c.	Podróże i przejazdy	462	448.000
	d.	Opłaty pocztowe i telefoniczne	463	324.000
	e.	Ogłoszenia	464	150.000
	f.	Porady i ekspertyzy	465	100.000
	g.	Prowizje i koszty bankowe	467	50.000
	h.	Opłaty na rzecz organizacji gospodarczych	468	50.000
	i.	Różne koszty ogólne	469	100.000
8		Odpisy i koszty kalkulacyjne	47	2,354.000
	a.	Umorzenie wartości budowli	470	30.000
	b.	Umorzenie wartości maszyn i urządzeń technicznych	471	2,294.000
	c.	Umorzenie wartości różnych ruchomości	472	30.000
9		Koszty specjalne	49	4,720.000
	a.	Specjalne koszty wytwarzania (roboty zlecone)	490	1,200.000
	b.	Podatek obrotowy	491	3,520.000
		Dział II. Wydatki pozaoperacyjne		300.000
10		Różne nakłady pozaoperacyjne	20	100.000
11		Nakłady finansowe	24	200.000
		Dział III. Nadwyżka budżetowa		
		Na Fundusz obrotowy przedsiębiorstwa		24,284.000
		Dochody zwyczajne		250,000.000
		Dział I. Dochody operacyjne		250.000.000
1		Za roboty budowlane	93	250,000.000

71

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej w stoł. król. mieście Krakowie

z dnia 31 maja 1949 r.

o utworzeniu obwodów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w Krakowie.

Na podstawie art. 21 ust. (1) pkt. 1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 454 i z 1938 r. Nr 18, poz. 132) i §§ 2 i 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 r. o obwodach urzędowego badania i postępowania w związku z badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr 3, poz. 31) uchwala się, co następuje:

Art. 1. Dla obszaru miasta Krakowa tworzy się 2 obwody urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa:

a) I Obwód urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w Krakowie — Rzeźnia Publiczna.
b) II Obwód urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w Krakowie.

Art. 2. 1. I Obwód urzędowego badania obejmuje obszar całego miasta co do wszystkich zwierząt rzeźnych bez względu na ich rodzaj i wiek. Ubój tych zwierząt odbywa się w Rzeźni Miejskiej nawet w razie uboju na użytek własnego gospodarstwa domowego z wyjątkiem wypadku określonego w ust. 2.

2. II Obwód urzędowego badania obejmuje dzielnice miasta od IX do LII tylko co do nierogacizny ubijanej na użytek własnego gospodarstwa domowego.

Art. 3. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1949 r.

Przewodniczący: *Mgr Władysław Wójcik*

72

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej
w stoł. król. mieście Krakowie
z dnia 31 maja 1949 r.

o opłatach za badanie urzędowe mięsa w II Obwodzie urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w Krakowie.

Na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 454) zmienionego ustawą z dnia 1 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 132) uchwala się, co następuje:

Art. 1. Opłaty w II Obwodzie urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w Krakowie za urzędowe badanie mięsa wynoszą:

a) do 100 kg żywej wagi . . . . . . zł 300
b) od 100 kg do 150 kg żywej wagi . . . „ 350
c) powyżej 150 kg żywej wagi . . . . „ 400

Art. 2. Właściciel (posiadacz) mięsa ponosi koszta przejazdu lekarza weterynaryjnego do miejsca uboju i z powrotem.

Art. 3. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1949 r.

Przewodniczący: *Mgr Władysław Wójcik*

73

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej
w stoł. król. mieście Krakowie
z dnia 31 maja 1949 r.

o opłatach za korzystanie z urządzeń Łaźni Miejskiej.

Na podstawie art. 10 pkt. 2) dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 10, poz. 199) uchwala się, co następuje:

Art. 1. Opłaty za korzystanie z Łaźni Miejskiej wynoszą:

a) za kąpiele w wannie . . . zł 40
b) za parówkę i tusz . . . . „ 25

Art. 2. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1949 r.

Art. 3. Równocześnie traci moc obowiązującą uchwała Miejskiej Rady Narodowej z dnia 28 maja 1948 r. o opłatach za korzystanie z Łaźni Miejskiej (Gaz. Urz. Z. M. Nr 10, poz. 69).

Przewodniczący: *Mgr Władysław Wójcik*

74

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej
w stoł. król. mieście Krakowie
z dnia 31 maja 1949 r.

o zmianie uchwały Miejskiej Rady Narodowej z dnia 30 marca 1949 r. o opłatach za kąpiele w Zakładzie Zdrojowo-Kąpielowym w Swoszowicach.

Na podstawie art. 10 pkt 2) dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 199) uchwala się, co następuje:

Art. 1. W uchwale Miejskiej Rady Narodowej z dnia 30 marca 1949 r. o opłatach za kąpiele w Zakładzie Zdrojowo-Kąpielowym w Swoszowicach (Gaz. Urz. Z. M. Nr 5, poz. 33) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule skreśla się wyrazy „za kąpiele";
2) w art. 1 dodaje się nowy pkt 3 w brzmieniu:
„3. badanie wraz z ewentualnym skierowaniem na kąpiele przez lekarza zakładowego . . zł 500".

Art. 2. Uchwała niniejsza wchodzi w życie natychmiast.

Przewodniczący: *Mgr Władysław Wójcik*

75

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej
w stoł. król. mieście Krakowie
z dnia 31 maja 1949 r.

o opłacie za korzystanie z Domu Wycieczkowego pomieszczonego prowizorycznie w budynku Miejskiej Oczyszczalni w Krakowie.

Na podstawie art. 10 pkt. 2) ustawy z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 199) uchwala się, co następuje:

Art. 1. Opłata za korzystanie z Domu Wycieczkowego pomieszczonego prowizorycznie w budynku Miejskiej Oczyszczalni wynosi za dobę 100 zł od osoby.

Art. 2. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie Prezydent Miasta i upoważnieni przez Prezydenta Miasta jego zastępcy oraz upoważnieni pracownicy miejscy są uprawnieni do częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłaty.

Art 3. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1949 r.

Przewodniczący: *Mgr Władysław Wójcik*

76

UCHWAŁA

Zarządu Miejskiego
w stoł. król. mieście Krakowie
z dnia 30 maja 1949 r.

zatwierdzona uchwałą Miejskiej Rady Narodowej z dnia 31 maja 1949 r. o dokonaniu wydatku nagłego, nieprzewidzianego w budżecie administracyjnym miasta Krakowa na rok 1949 na wyposażenie Miejskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego.

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 522) uchwala się dokonać wydatku nagłego, nieprzewidzianego w budżecie administracyjnym miasta Krakowa na rok 1949 w dalszej kwocie zł 2,600.000 na wyposażenie Miejskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego. Wydatek powyższy zostanie zarachowany w wydatkach nadzwyczajnych budżetu administracyjnego na rok 1949 w § 117/3 „Na wyposażenie Miejskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego" i będzie pokryty z nadwyżki likwidacyjnej Miejskiej Piekarni Mechanicznej (osobny § 53/1 w dochodach nadzwyczajnych).

Prezydent Miasta: *Henryk Dobrowolski*

77

OKÓLNIK Nr 33

Zarządzenie

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 10 czerwca 1949 r.

o prowadzeniu gospodarki budżetowej w roku 1949.

Uchwałą z dnia 31 maja 1949 r. przyjęła Miejska Rada Narodowa zastrzeżenia, zalecenia i uwagi, poczynione przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej przy zatwierdzeniu zrekonstruowanego budżetu Gminy na rok 1949, uchwalonego przez Miejską Radę Narodową w dniu 25 lutego 1949 r. Tym samym budżet ten — z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez zastrzeżenia Prezydium W. R. N. — stał się prawomocny i stanowi podstawę gospodarki budżetowej miasta w roku 1949. Wykazy ostatecznych kwot kredytów budżetowych, ustalonych na rok 1949, zostały rozesłane w krótkiej drodze przez Wydział Finansowy Z. M.

W związku z uprawomocnieniem się budżetu zarządzam, co następuje:

1. Ustalone kwoty kredytów budżetowych — po potrąceniu oszczędności zadeklarowanych przez poszczególne jednostki organizacyjne Biura Zarządu Miejskiego, przedsiębiorstwa miejskie i miejskie zakłady dobra publicznego — stanowią maksymalną granicę wydatków w roku 1949. Ponieważ zadeklarowane oszczędności niewątpliwie nie wyczerpują wszystkich możliwości oszczędnościowych w gospodarce miejskiej na rok bieżący, należy uporczywie i konsekwentnie dążyć do dalszego obniżania zarówno kosztów administracji, jak i kosztów produkcji dóbr i usług, wytwarzanych przez gospodarkę miejską. Dotyczy to zwłaszcza miejskich przedsiębiorstw i zakładów dobra publicznego. O ile jednak obniżenie kosztów administracji — osobowych i rzeczowych — powinno się wyrazić redukcją zużycia przewidzianych na te cele kredytów budżetowych, o tyle w zakresie kredytów na bezpośrednią obsługę potrzeb społecznych (a więc w zakresie tzw. wydatków działalnościowych) należy dążyć do pełnego wykonania budżetu w sposób jak najbardziej ekonomiczny i społecznie celowy z położeniem szczególnego nacisku na polepszenie komunalnych warunków bytu w dzielnicach robotniczych. Gdyby w dalszym przebiegu tegorocznej gospodarki budżetowej powstały możliwości zwiększenia zredukowanych przy rekonstrukcji budżetu kredytów na bezpośrednią obsługę potrzeb społecznych w drodze budżetu dodatkowego, właściwe jednostki zostaną o tym osobno zawiadomione.
2. Konieczność systematycznego obniżania kosztów administracji i produkcji oraz pełnego wykorzystania kredytów na bezpośrednią obsługę potrzeb społecznych w sposób jak najbardziej ekonomiczny wymaga wyeliminowania — w granicach zależnych od aparatu miejskiego — przypadkowości w gospodarowaniu i oparcia gospodarki miejskiej na z góry obmyślonym i konsekwentnie realizowanym planie. Zużycie każdego kredytu przyznanego budżetem powinno być rozplanowane rzeczowo i kwotowo na poszczególne odcinki roku, a wykonywanie stale konfrontowane z planem. Wstępne rozplanowanie kredytów na rok 1949 w zakresie jednostek administracyjnych i podporządkowanych im wyodrębnionych budżetowo zakładów dobra publicznego zostało już przeprowadzone na podstawie mojego pisma okólnego z dnia 8 kwietnia 1949 r. (Nr Fin. Budż. Kred. 1949/49). W razie konieczności zmiany w rozplanowaniu, wywołanej nieprzewidzianymi okolicznościami, należy wprowadzić do planu odpowiednie poprawki, uzgodnione z Wydziałem Finansowym Z. M.
3. Kredyty budżetowe w zakresie wydatków zwyczajnych będą otwierane kwartalnie przez Wydział Finansowy Z. M. na podstawie rozplanowania przedłożonego przez poszczególne jednostki. Gdyby sytuacja budżetowa Gminy wymagała redukcji kredytów poniżej kwot ustalonych budżetem, Wydział Finansowy Z. M. przedłoży mi odpowiednie wnioski. O otwarciu kredytów Wydział Finansowy będzie zawiadamiał poszczególne jednostki oraz Główną Kasę i Księgowość. Na okres do końca czerwca 1949 r. obowiązują kwoty kredytów zaplanowane przez poszczególne jednostki na podstawie wyżej wymienionego pisma okólnego z dnia 8 kwietnia 1949 r. Postanowienia niniejszego punktu nie dotyczą przedsiębiorstw miejskich oraz wyodrębnionych budżetowo zakładów dobra publicznego, prowadzących własną samodzielną księgowość (Szpitale Miejskie, Teatry Miejskie, Miejski Dom Szkolenia). Jednostki te rozplanują jednak zużycie kredytów rocznych, którymi dysponują, na poszczególne kwartały i plany zużycia kredytów prześlą w terminie do dni 10 Wydziałowi

Finansowemu wzgl. Wydziałowi Przedsiębiorstw. Rozplanowaniem należy również objąć kredyty na obsługę długów i uzupełnienie ruchomości, zamieszczone w wydatkach nadzwyczajnych przedsiębiorstw miejskich. Kredyty na wydatki nadzwyczajne — z wyjątkiem kredytów na obsłubę długów i uzupełnienie ruchomości w przedsiębiorstwach miejskich — będą otwierane przeze mnie dla każdego tytułu budżetowego na wniosek Wydziału Finansowego, wzgl. Wydziału Przedsiębiorstw. Nie dotyczy to jednak wydatków nadzwyczajnych pokrytych środkami limitowanymi z Państw. Planu Inwestycyjnego; z chwilą uruchomienia tych środków przez właściwy bank odpowiednie kredyty w wydatkach nadzwyczajnych zostają automatycznie otwarte do tej samej wysokości.

Niezużyte w danym kwartale kredyty budżetowe pozostają otwarte aż do końca okresu budżetowego; należy jednak dołożyć starań, aby wykorzystanie kredytów następowało w tym czasie, na który zostały otwarte.

4. W terminie do dnia 10 po upływie każdego kwartału obowiązane są jednostki dysponujące kredytami budżetowymi, przesłać Wydziałowi Finansowemu sprawozdania z wykonania wydatków budżetowych za czas od początku roku budżetowego do końca kwartału na formularzach, które należy podejmować w Wydziale Finansowym Z. M. Poważniejsze odchylenia od kwot kredytów otwartych od początku roku budżetowego do końca okresu należy uzasadnić. Postanowienia niniejszego punktu nie dotyczą przedsiębiorstw miejskich oraz wyodrębnionych budżetowo zakładów dobra publicznego prowadzących własną samodzielną księgowość (Szpitale Miejskie, Teatry Miejskie,, Miejski Dom Szkolenia).

5. Główna Kasa i Księgowość oraz wyodrębnione budżetowo zakłady dobra publicznego, prowadzące własną samodzielną księgowość (Szpitale Miejskie, Teatry Miejskie, Miejski Dom Szkolenia) obowiązane są w terminie do dnia 10 każdego miesiąca przesyłać Wydziałowi Finansowemu Z. M. bilanse surowe na ostatni dzień poprzedniego miesiąca oraz sprawozdanie z wykonania wydatków i dochodów budżetowych za czas od początku roku budżetowego do końca poprzedniego miesiąca — według poszczególnych działów i rozdziałów, a w zakresie wydatków i dochodów niedzielących się na działy oraz wydatków i dochodów nadzwyczajnych — według poszczególnych paragrafów. Przedsiębiorstwa miejskie obowiązane są przesyłać bilanse surowe i sprawozdania z wykonania wydatków i dochodów budżetowych w tych samych terminach i według tych samych zasad Wydziałowi Przedsiębiorstw Z. M. Z uwagi na obowiązek terminowego przesyłania Kancelarii Rady Państwa okresowych sprawozdań z wykonywania budżetu terminy powyższe muszą być z całą ścisłością dotrzymywane.

6. Kierownik (naczelnik, dyrektor) każdej jednostki dysponującej kredytami budżetowymi lub administrującej dochodami budżetowymi poda niezwłocznie Wydziałowi Finansowemu Z. M. nazwisko pracownika, wyznaczonego do stałego czuwania nad gospodarką budżetową danej jednostki. Pracownik ten jest odpowiedzialny za dyscyplinę budżetową i terminowe wykonywanie wszystkich zarządzeń dotyczących gospodarki budżetowej. Jest on obowiązany w terminie do 5 dnia każdego miesiąca składać kierownikowi jednostki ustne sprawozdania z wykonywania kredytów budżetowych, którymi jednostka dysponuje (na podstawie danych z ewidencji kredytów budżetowych) oraz z kształtowania się dochodów budżetowych, którymi jednostka administruje (na podstawie danych z księgowości) wraz z krytyczną oceną i wskazaniem na ewent. niewłaściwości w gospodarce budżetowej jednostki. Pomiędzy wskazanym wyżej pracownikiem a referentami danej jednostki musi istnieć stały, ścisły, wzajemny kontakt i porozumienie.

7. Dyscyplina budżetowa polega na ścisłym przestrzeganiu norm, budżetowych, a w szczególności:
   1) na niewykraczaniu poza ramy otwartych kredytów budżetowych nie tylko przy asygnowaniu wydatków, ale również przy angażowaniu kredytów budżetowych tzn. przy zaciąganiu zobowiązań na rachunek tych kredytów (zamówienia na dostawy i roboty, umowy o pracę lub o dzieło itp.),
   2) na dokonywanie wydatków wyłącznie z właściwych kredytów budżetowych, tzn. z kredytów, w których zostały przewidziane i których treść odpowiada dokonywanemu wydatkowi,
   3) na niezwłocznym asygnowaniu dokonanych wydatków i rozliczaniu się ze zużytych zaliczek budżetowych,
   4) na zarachowywaniu dochodów na właściwe tytuły budżetowe.

Celem utrzymania dyscypliny budżetowej należy ewidencję kredytów zaangażowanych i wydatków asygnowanych prowadzić bez jakichkolwiek opóźnień i wyczerpująco, tzn. ujmować w niej wszystkie zaangażowania kredytów; niedopuszczalne jest zaciąganie jakichkolwiek zobowiązań w jakiejkolwiek formie (np. w formie zamówień na dostawy lub roboty) bez stwierdzenia pokrycia i zanotowania w ewidencji kredytów budżetowych. Winnych zaniedbania na tym odcinku będę zmuszony pociągać do surowej odpowiedzialności służbowej niezależnie od ewent. odpowiedzialności finansowej za wyrządzoną szkodę. Ewidencję kredytów budżetowych w ramach budżetu administracyjnego i tych wyodrębnionych budżetowo zakładów dobra publicznego, których rachunkowość prowadzona jest centralnie, należy periodycznie — co najmniej raz w miesiącu — uzgadniać z centralną księgowością. Odpowiedzialność za asygnowanie z właściwych kredytów ponosi jednostka asygnująca; ponieważ jednak zdarzają się przypadki asygnowania z niewłaściwych kredytów, polecam pracownikom odpowiedzialnym za prowadzenie księgowości (zarówno centralnej, jak i w poszczególnych przedsiębiorstwach i zakładach dobra publicznego, prowadzących samodzielną księgowość), aby przed zaksięgowaniem wydatków i dochodów stwierdzali, czy w dokumencie księgowym (asygna-

cji, poleceniu przelewowym, nocie memoriałowej itd.) został wskazany właściwy pod względem treści tytuł budżetowy. Dokumenty księgowe wskazujące niewłaściwy kredyt należy zwrócić jednostce asygnującej do poprawienia, gdyby zaś niewłaściwe asygnowanie ze strony danej jednostki zdarzały się częściej, należy zawiadomić Wydział Kontroli celem zbadania sprawy nierzetelności asygnowań w tej jednostce i postawienia wniosku o ukaranie winnych.

Celem zmniejszenia do minimum odstępu czasu pomiędzy nadesłaniem rachunku czy innego równoważnego dokumentu a jego wyasygnowaniem oraz ograniczenia wynikających stąd zniekształceń sprawozdań budżetowych i bilansów surowych, ustalam następującą procedurę:

Każdy rachunek, czy inny równoważny dokument stanowiący podstawę asygnowania gotówkowego czy przelewowego, wpływający do danej jednostki, należy — po zaopatrzeniu w datę wpływu — przedłożyć tego samego dnia kierownikowi jednostki, który — zależnie od rodzaju rachunku — naznaczy na nim możliwie najkrótszy termin do sprawdzenia rzeczowego i wymieni nazwisko pracownika mającego dokonać sprawdzenia, a następnie niezwłocznie skieruje rachunek do pracownika, prowadzącego ewidencję kredytów budżetowych. Pracownik ten wciągnie otrzymany rachunek do osobnego terminarza z zaznaczeniem terminu sprawdzenia oraz nazwiska sprawdzającego i niezwłocznie przekaże rachunek sprawdzającemu. W razie niedotrzymania terminu, pracownik prowadzący ewidencję kredytów budżetowych, zawiadomi o tym niezwłocznie kierownika jednostki, który w tym przypadku dopilnuje osobiście natychmiastowego sprawdzenia rachunku. Rachunek sprawdzony pod względem rzeczowym ma być natychmiast poddany sprawdzeniu formalnemu i rachunkowemu oraz wyasygnowany; jakiekolwiek zaległości w asygnowaniu są niedopuszczalne i w razie ich pojawienia się będę zmuszony wyciągnąć jak najostrzejsze konsekwencje służbowe. Analogiczną procedurę z tymi samymi rygorami należy zastosować do rozliczania się z zaliczek budżetowych; zwłoka w przeprowadzaniu rozliczeń zaliczkowych również zniekształca sprawozdania budżetowe i bilanse surowe, a ponadto komplikuje rachunkowość. Ze szczególnym naciskiem polecam również kierownikom wszystkich jednostek, a w szczególności dyrektorom przedsiębiorstw miejskich dopilnowanie, aby należności za świadczenia na rzecz innych jednostek miejskich były niezwłocznie rozliczane i podawane do wiadomości tych jednostek celem asygnowania; istniejące dotychczas na tym odcinku niedomagania muszą natychmiast zniknąć.

9. Aby umożliwić prowadzenie właściwej polityki budżetowej, zarządzam, aby wszystkie jednostki zawiadamiały Wydział Finansowy wzgl. Wydział Przedsiębiorstw o wszelkich zmianach w zakresie elementów przyjętych za podstawę ustalenia kwot budżetowych, tak po stronie wydatków, jak i dochodów, a więc o podwyżkach i obniżkach cen towarów, opłat za usługi, stawek płac, czynszów najmów i dzierżaw, o przybyciu nowych najmów lub dzierżaw itp. Zawiadomienia o powyższych zmianach należy przesyłać niezwłocznie po ustaleniu zmian z podaniem ich wartości kwotowej do końca okresu budżetowego w porównaniu z wartością przyjętą za podstawę obliczenia w obowiązującym budżecie.

10. Jeżeli wyjątkowo zachodzi konieczność dokonania wydatku ponad przewidzianą budżetem wysokość albo wydatku nieprzewidzianego, należy odpowiednio wcześnie zgłosić do Wydziału Finansowego Z. M. wzgl. — jeśli chodzi o przedsiębiorstwa miejskie — do Wydziału Przedsiębiorstw Z. M. umotywowany wniosek o przeprowadzenie przeniesienia kredytu z innej pozycji rzeczowej tego samego paragrafu albo — jeśli pokrycie drogą przeniesienia jest niemożliwe — o zamieszczenie podwyżki istniejącego kredytu wzgl. o zamieszczenie nowego kredytu w budżecie dodatkowym, podając — w miarę możliwości — odpowiednie pokrycie. Jeżeli wydatek nieprzewidziany albo przewidziany w niedostatecznej wysokości jest tak nagły, że nie da się odroczyć do chwili uchwalenia budżetu dodatkowego, należy — oprócz zgłoszenia wniosku do budżetu dodatkowego — przesłać osobny wniosek z umotywowaniem nagłości wydatku Wydziałowi Finansowemu Z. M. wzgl. Wydziałowi Przedsiębiorstw Z. M. celem przedłożenia Kolegium Zarządu Miejskiego na najbliższym posiedzeniu; po uchwaleniu wniosku przez Kolegium Zarządu Miejskiego należy dokonać wydatku, powołując się w treści asygnacji na datę i liczbę uchwały. Wzory wniosków o przeniesienie kredytów oraz o uchwalenie kredytów na wydatki nagłe zamieszczone są przy zarządzeniu moim z dnia 20 stycznia 1948 r. (Gaz. Urz. Z. M. Nr 1, poz. 5).

Zaznaczam jednak, że zarówno wydatki nagłe, jak i przeniesienia kredytów w obrębie wydatków rzeczowych tego samego paragrafu (tzw. virement) są naruszeniem planowości w gospodarce budżetowej i dlatego mogą być uzasadnione wyłącznie takimi okolicznościami, których w chwili ustalania budżetu nie można było przewidzieć. Poza tym przy przeniesieniach kredytów musi istnieć rzeczywista oszczędność w skali całego roku budżetowego (a więc nie zaniechanie planowego w budżecie wydatku, chyba, że wydatek okazuje się w toku wykonywania budżetu niecelowym) w tym kredycie budżetowym, który ma ulec obniżeniu; kredyt ten w żadnym przypadku nie może być później z powrotem podwyższany ani — tym więcej — przekraczany. Przypadki z lat poprzednich, gdzie drogą przeniesień zwiększano poszczególne kredyty a następnie tych zwiększonych kredytów nie zużywano lub też, gdy kredyt obniżony był następnie drogą innego przeniesienia albo budżetu dodatkowego napowrót podwyższany lub wreszcie, gdy stawiano wnioski na anulowanie uchwały o przeniesieniu — świadczą o bezplanowości i braku orientacji w gospodarce budżetowej; przypadki te nie mogą się zatem powtórzyć. Zwracam również uwagę, że przeniesienia kredytów są racjonalne jedynie wtedy, gdy zwiększa się kredyty na bezpośrednią obsługę potrzeb społecznych kosztem kredytów na

wydatki administracyjno-rzeczowe; przeniesienia w odwrotnym kierunku są zatem niedopuszczalne.

11. Na podstawie uchwały Miejskiej Rady Narodowej z dnia 10 lipca 1947 r. Prezydent Miasta jest upoważniony do zwiększania istniejących i otwierania nowych kredytów budżetowych na cele określone specjalnymi subwencjami, otrzymywanymi przez Gminę ponad kwoty przewidziane budżetem — w granicach wysokości tych subwencyj. W razie zatym wpływu tego rodzaju subwencyj i niemożności jej zużycia w granicach kredytów budżetem ustalonych, należy przesłać odpowiedni wniosek Wydziałowi Finansowemu Z. M. wzgl. — gdyby subwencję otrzymało przedsiębiorstwo — Wydziałowi Przedsiębiorstw Z. M. celem przedłożenia mi do decyzji. Dokonane tą drogą zwiększenie kredytów budżetowych wzgl. otwarcie nowych oraz zwiększenie wpływów z subwencyj należy zgłosić jako wniosek do budżetu dodatkowego. Wzór wniosku zamieszczony jest przy zarządzeniu moim z dnia 20 stycznia 1948 r.(Gaz. Urz. Z. M. Nr 1, poz. 5).
12. W zakresie dochodów budżetowych należy położyć szczególny nacisk na jak najpełniejszą i jak najszybszą realizację dochodów budżetowych w ramach przysługujących Gminie uprawnień. Kwoty dochodów budżetowych, zamieszczone w budżecie, stanowią jedynie dolną granicę wpływów, jakie powinny być osiągnięte i należy dokładać wszelkich starań, aby granica ta została jak najwydatniej przekroczenia.
13. Wszyscy zainteresowani pracownicy miejscy obowiązani są zaznajomić się szczegółowo i dokładnie z postanowieniami niniejszego zarządzenia i opanować je tak, aby były trwałymi wskazówkami ich codziennej pracy. Dotyczy to w szczególności kierowników poszczególnych jednostek, pracowników wyznaczonych do czuwania nad gospodarką budżetową danej jednostki, pracowników prowadzących ewidencję kredytów budżetowych, pracowników księgowości oraz referentów spraw, z których wynika dokonywanie wydatków. Zaznaczam, że opanowanie postanowień niniejszego zarządzenia będzie sprawdzane na periodycznych konferencjach, które będą zwoływane dla omawiania zagadnień w zakresie gospodarki budżetowej miasta.
14. Polecam Wydziałowi Kontroli Z. M., aby przy przeprowadzanych akcjach kontrolnych zwracał szczególną uwagę na przestrzeganie dyscypliny budżetowej przez daną jednostkę.
15. Z chwilą utworzenia Wydziału Planowania Gospodarczego kompetencje Wydziału Finansowego i Wydziału Przedsiębiorstw w zakresie określonym niniejszym zarządzeniem przechodzą na Wydział Planowania Gospodarczego — Oddział Planowania Finansowego.
16. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast. Postanowienia dotyczące bilansów surowych i sprawozdań wymienionych w pktach 4, 5 i 6 niniejszego zarządzenia obowiązują po raz pierwszy w odniesieniu do okresu od 1 stycznia 1949 r. do 30 czerwca 1949 r. Jednocześnie uchylam moje zarządzenie z dnia 4 maja 1948 r. o usunięciu niewłaściwości w gospodarce budżetowej Gminy (okólnik Nr 29, Gaz. Urz. Z. M. Nr 8, poz. 54).

(Nr Fin. Budż. Z. 1949/49)

Prezydent Miasta: *Henryk Dobrowolski*

78

OKÓLNIK Nr 34

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 20 czerwca 1949 r.

o likwidacji końcówek groszowych w księgach rachunkowych.

Opierając się na okólniku Ministerstwa Administracji Publicznej Nr 60 z dnia 13 lipca 1948 r. w sprawie zaokrąglania sum z końcówkami groszowymi do pełnych złotych przy księgowaniu i regulowaniu wszelkiego rodzaju zobowiązań i należności (Dz. Urz. M. A. P. Nr 23, poz. 205) oraz na okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 8 stycznia 1949 r. w sprawie likwidacji końcówek groszowych w księgach rachunkowych (Dz. Urz. M. Sk. Nr 2. poz. 8) polecam, co następuje:

1. Od dnia 1 lipca 1949 r. wszystkie asygnacje kasowe (asygnacje rozchodowe, asygnacje przychodowe, kwity z kwitariuszy) i polecenia zaksięgowania (polecenia przelewowe, noty memoriałowe itp.) w zakresie działania zarówno jednostek organizacyjnych Biura Zarządu Miejskiego, jak i przedsiębiorstw oraz zakładów dobra publicznego należy wystawiać na kwoty zaokrąglone do pełnego złotego, tzn. bez końcówek groszowych, choćby podstawa ich wystawienia (rachunek wzgl. inny dokument uzasadniający wystawienie asygnacji lub polecenia zaksięgowania) opiewała na kwoty z końcówkami groszowymi. Końcówki groszowe wynoszące mniej niż 50 gr należy pomijać, końcówki groszowe wynoszące 50 gr lub więcej należy zaokrąglać do pełnego złotego w górę.
2. Od dnia 1 lipca 1949 r. należy wszystkie rachunki za świadczenia Gminy, jej przedsiębiorstw i zakładów, jak również wszystkie nakazy płatnicze w zakresie podatków i opłat wystawiać wyłącznie w pełnych złotych, tzn. bez końcówek groszowych.
3. Istniejące w dniu 1 lipca 1949 r. końcówki groszowe w księgach rachunkowych — zarówno na kontach szczegółowych, jak i ogólnych — należy w jak najkrótszym czasie — najdalej jednak do dnia 30 września 1949 r. — zlikwidować według zasady wyrażonej w pkcie 1. Wynikające z likwidacji końcówek groszowych różnice należy zapisać sumarycznie według wykazów na właściwe pozycje wydatków budżetowych (strat) wzgl. dochodów budżetowych (zysków). Szczegółowe zarządzenia co do likwidacji końcówek groszowych wydadzą i dopilnują ich wykonania kierownicy księgowości w Wydziale Kasowo-Rachunkowym Z. M. wzgl. w poszczególnych przedsiębiorstwach i zakładach. W sprawie określenia pozycyj budżetowych właściwych dla zarachowania powyższych różnic należy porozumieć się z Wydziałem Planowania Gospodarczego, Oddział Planowania Finansowego.
4. W analogiczny sposób należy zlikwidować końcówki groszowe na poszczególnych kontach ksiąg bierczych i rejestrów należności czynnych, równoważąc je odpowiednim przypisem wzgl. odpisem. Szczegó-

łowe zarządzenie w tej sprawie wyda i dopilnuje jego wykonania kierownik Oddziału Likwidacyjnego Wydziału Kasowo-Rachunkowego Z. M.

(Nr Fin. Pol. 3/49)

Prezydent Miasta: *Henryk Dobrowolski*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

PRZEGLĄD DZIENNIKÓW URZĘDOWYCH

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

zawiera m. in. treść następującą:

Nr 34 — z dnia 28 maja 1949 r.

poz. 253 — rozporządzenie Ministra Budownictwa z dnia 27 maja 1949 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 marca 1949 r. o obowiązku uzyskania zezwolenia, właściwości władz przemysłowych oraz o trybie i warunkach udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw budowlanych

poz. 254 — obwieszczenie Ministra Administracji Publicznej z dnia 10 maja 1949 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. o paszportach.

Nr 35 — z dnia 10 czerwca 1949 r.

poz. 256 — obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 maja 1949 r. o sprostowaniu błędów m. in.: 1) w dekrecie z dnia 28 lipca 1948 r. o zmianie prawa o aktach stanu cywilnego i przepisów wprowadzających to prawo; 2) w dekrecie z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali.

MONITOR POLSKI

zawiera m. in. treść następującą:

Nr A 33 — z dnia 30 maja 1949 r.

poz. 489 — okólnik Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 maja 1949 r. w sprawie ogłoszeń przetargów na dostawy, roboty i usługi.

Nr A 34 — z dnia 7 czerwca 1949 r.

poz. 496 — zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 maja 1949 r. w sprawie częściowego lub całkowitego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń

poz. 499 — zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju z dnia 24 maja 1949 r. o uzupełnieniu zarządzenia z dnia 21 listopada 1947 r. o ewidencji prac pomiarowych i dokumentów mierniczych oraz o przekazywaniu dokumentów mierniczych do archiwów mierniczych Głównego Urzędu Pomiarów Kraju i jego organów podległych.

Nr A 36 — z dnia 17 czerwca 1949 r.

poz. 514 — zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1949 r. w sprawie zamieszczania w prasie obwieszczeń o licytacji ruchomości zajętych w trybie dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych

poz. 518 — zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 31 maja 1949 r. w sprawie powołania Komisji do wytypowania budynków nadających się na magazyny zbożowe.

Nr A 40 — z dnia 30 czerwca 1949 r.

poz. 561 — zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 czerwca 1949 r. w sprawie wynagrodzenia kierowców i innych pracowników samochodowych.

KOMUNIKATY

W Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 1 lipca 1949 r. Nr 13, ogłoszone zostało pod poz. 193 obwieszczenie Prezydenta Miasta z dnia 20 czerwca 1949 r. **w sprawie wszczęcia postępowania wywłaszczeniowego** na rzecz Skarbu Państwa (P. K. P.) **gruntów** położonych w gm. kat. Kraków Dz. XVII Krowodrza, a zajętych przez okupanta na cele przeprowadzonego w czasie wojny poszerzenia nasypu kolejowego w związku z budową nowego toru łącznicy Batowice—Kraków Towarowy.

W Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 1 lipca 1949 r. Nr 13, ogłoszone zostało pod poz. 194 obwieszczenie Prezydenta Miasta z dnia 24 czerwca 1949 r. **w sprawie wszczęcia postępowania wywłaszczeniowego** na rzecz Skarbu Państwa, z przeznaczeniem na cele Przedsiębiorstwa Państwowego Wyodrębnionego p. n. „Wiercenia Poszukiwawcze" w Krakowie, **parcel gruntowych względnie ich części,** położonych w gm. kat. Kraków Dz. XVI Łobzów.

Adres redakcji i administracji: Zarząd Miejski w stoł. król. mieście Krakowie, Wydział Organizacyjny, Ratusz, pl. WW. Świętych 3/4. Godziny dla stron od 10—12.

Administracja przyjmuje zgłoszenia na prenumeratę i sprzedaje pojedyncze numery.

Prenumerata kwartalna wynosi 400 zł.

Nakładem Zarządu Miejskiego w stoł. król. mieście Krakowie.

Nakład 300 egz. — Form. pap. 61×86, kl. V, 50 gr. — Druk. 11. VII. 1949. — 2282 — M 54233 **Cena 120 zł.**

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13